

Když jim otevřete své srdce, najdete k nim cestu

(Zkušenost logopedky s dětmi s trizomií 21)

Nikola Chmelařová

Moje práce klinického logopeda je někdy opravdu náročná, ale právě ty úsměvy, odhodlání a bezstarostnost dětí mi dávají energii v práci pokračovat. Děti s Downovým syndromem jsou právě ty, kterým svou energii předám bez rozmyslu, protože vím, že ony mi ji vrátí, a poskytují mi důvod dál pracovat. V tu chvíli vím, že to, co dělám, má opravdu smysl. Práce s nimi je však někdy obtížná, umějí si postavit hlavu, jsou zarputilé, někdy se jim do práce nechce, občas si i dupnou, ... ale když víte, jak na ně, cestu si k nim

najdete. Když jim otevřete své srdce a ony cítí, že je máte rádi a že děláte svou práci rádi, nenechají se dlouho přemlouvat. Najít si k nim cestu někdy chvíli trvá, nepřijmou jen tak někoho, ale když už si ji najdete, troufám si říct, že to bude napořád.

Ano, děti s Downovým syndromem se často ocitají v našich ambulancích a potřebují pomoc s řečí a komunikací. Většinou je provázíme delší dobu, ale pokroky jsou viditelné zaručeně, zejména když dítě práce s logopedem baví a na společnou práci se těší. Když to nebere jen jako povinnost, ale i zábavu, tak si společný čas oba dva užívají.

Přesně takováto práce byla i s Bernadetkou, s níž se známe už několik let, a stále sleduji její vývoj a pokroky. Trvalo delší dobu, než jsme si k sobě našly cestu. Zpočátku se hodně styděla, nechtěla povídat, „zasekávala“ se u činnostech, které se jí nelíbily. Slovy to ještě neuměla vyjádřit, a mým úkolem bylo naladit se na ni a rozpoznat, z jakého důvodu nechce pracovat a co se jí nelíbí. Myslím, že se nám to celkem dobře povedlo a naše společné logopedické terapie začaly jít jako po másle.

Bernadetka je veselá, pozitivně laděná holčička, která nezkaží žádnou legraci. Občas se tedy umí pořádně naštvat, ale dlouho jí to nevydrží. Sama si je již schopna vykomunikovat, co se jí líbí nebo nelíbí, a je v mnoha věcech samostatná. Doma s ní rodiče a její sourozenci pravidelně pracují a trénují. Dělají to s láskou a snaží se trénovat zábavnou formou, aby to Bernadetku neodradilo. Jsem přesvědčená, že právě tohle je klíč k úspěchu.

Pro rozvoj řeči u dětí s Downovým syndromem je potřeba pravidelně pracovat a všechny potřebné oblasti rozvíjet, což je úkol převážně pro rodiče. My logopedi pouze rodičům ukážeme možnosti a metody práce, ale hlavně se je snažíme povzbudit k práci s dětmi. Může to být totiž i zábava a hezký společně strávený čas. Rozvoj řeči hrou je právě pro tyto

děti jak dělaný. Nemá cenu je do něčeho nutit, ale nenápadnou formou je rozvíjet v tom, co potřebují.

Práce s nimi je nabíjející, zábavná, ale někdy i vyčerpávající. Ale vím, že má smysl, a jsem ráda, že právě já mohu těmto výjimečným dětem a jejich rodičům pomoci k tomu, aby jejich děti s Downovým syndromem mohly maximálně využít svůj potenciál a plně fungovat ve společnosti, a rozdávat nám všem entuziasmus a radost ze života. I my se totiž od nich můžeme leccos naučit. Je to o trochu delší a náročnější cesta, ale ony to zvládnou, a ještě s úsměvem!